

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-5Csp/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622201174
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:8622201174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Ivom Paradam v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpeného JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom, Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53 450 345, proti žalovanej 365. bank, a. s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného Advokátska kancelária REVELANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1544167835 zo dňa 11.05.2015, v časti [3] Poplatky súvisiace s poskytnutým úverom, v znení:

„S poskytnutým Úverom súvisia nasledovné poplatky:

- upomienka pri omeškaní splátky: 10,00 EUR
- upomienka pri omeškaní splátky: 25,00 EUR.“ je neprijateľná.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1544167835 zo dňa 11.05.2015, v časti [4] Záverečné ustanovenia, bod 4.3, v znení:

„Banka a Dlžník/Spoludlžník sa dohodli, že Banka si môže započítavať svoje pohľadávky zo ZoÚ voči pohľadávke Dlžníka/Spoludlžníka z ktoréhokoľvek Účtu alebo vkladu vedeného bankou. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek prevod peňažných prostriedkov, či inak neumožniť Dlžníkovi/Spoludlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek Účte Dlžníka/Spoludlžníka alebo s vkladom Dlžníka/Spoludlžníka, s čím Dlžník/Spoludlžník podpisom ZoÚ súhlasí. Zmluvné stany sa dohodli, že ako prejav započítania postačuje doručenie výpisu, z ktorého bude zrejmý deň a rozsah započítania.“ je neprijateľná.

III. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1544167835 zo dňa 11.05.2015, v časti [4] Záverečné ustanovenia, bod 4.13, v znení:

„Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“ je neprijateľná.

IV. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 26.07.2022 domáhal proti žalovanej určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, ako je to uvedené vo výrokoch I. až III. tohto rozsudku.

2. Žalobu odôvodnil dôvodmi, ktoré sú uvedené nižšie tohto odôvodnenia a s ktorými sa súd stotožnil.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 17.10.2022 navrhla, aby súd žalobu zamietol a priznal jej právo na náhradu trov konania.

3.1 Žalovaná k poplatkom súvisiacim s poskytovaním úveru uviedla, že žalobca sa vo svojom žalobnom návrhu domáhal určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je obsiahnutá v časti 3. Zmluvy – Poplatky súvisiace s úverom – bod 3.1., v znení: „S poskytnutým úverom Lepšia splátka súvisia nasledujúce poplatky: 1. upomienka po omeškaní splátky: 10 eur, 2. upomienka po omeškaní splátky: 25 eur. Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že je neprijateľné aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalovanej, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, a ktoré si sám určil pevnou sumou vopred. Výšku poplatkov za upomienky žalovaná žiadnym spôsobom neodôvodnila, a aj preto ich požiadanie od spotrebiteľa odporuje dobrým mravom. V čom je postup žalovanej v rozpore s dobrými mravmi nie je žalovanej jasné. To, že podľa žalobcu žalovaná neodôvodnila výšku poplatkov nemôže byť podľa názoru žalovanej v rozpore s dobrými mravmi a z uvedeného nemôže byť takáto zmluvná podmienka vyhlásená za neprijateľnú.

3.2 Čo sa týka započítavania platieb žalovaná uviedla, že spôsob započítavania platieb na poplatky, úroky a istinu vychádza z obchodnoprávneho charakteru Zmluvy o úvere. Mala za to, že nemožno hovoriť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nakoľko pri splnení všetkých zmluvných podmienok spotrebiteľa nijak nezvýhodňuje. Už pri uzatváraní Zmluvy o úvere totiž tento presne vie, aká bude celková výška nákladov (poplatky, úroky a pod.), ak sa bude pridŕžiavať ustanovení zmluvy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútnym obchodom a z toho vyplýva aj aplikácia ustanovení Obchodného zákonníka na jej znenie. Započítanie platieb neupravuje zákon o spotrebiteľských úveroch, preto o aplikácii ustanovení obchodného práva žalovaná nemá pochybnosti. Napríklad Krajský súd v Prešove, sp. zn. 20Co/181/2015 zo dňa 26.07.2016 uviedol, že odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nijako nepopiera, že by zmluva o úvere nebola absolútnym obchodom a ani dôvodnosti aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolací súd len pripomína, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podobne rozhodol aj Krajský súd v Prešove v konaní sp. zn. 6Co/213/2015, kde súd mal za to, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola platne uzavretá zmluva o poskytnutí úveru, tzv. absolútny obchod, upravená v Obchodnom zákonníku, avšak súčasne je na ňu potrebné nahliadať ako na zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej rovnako rozhodol aj Okresný súd Piešťany v konaní 12C/364/2012.

3.3 Žalovaná poukázala v tomto smere aj na Veľký komentár Občiansky zákonník I Vydavateľstva C. H. Beck: „Vzhľadom na vyššie uvedený výklad je § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka potrebné správne aplikovať a interpretovať spôsobom, že tento právny režim nevylučuje použitie zmluvných typov obsiahnutých napríklad výhradne v záväzkovej časti Obchodného zákonníka, a teda naďalej je a aj po 1. apríli 2015 možné dojednávať spotrebiteľské zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka, ktorý je ich právnym základom.“ Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter nie je spornou otázkou, že Zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Žalobca postupoval v súlade so zákonom, keď započítaval úhradu najskôr na úroky a až následne na istinu. Podľa § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. V zmysle rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.05.2014 sp. zn. 2Cob/326/2012 na doplnenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd uvádza, že Obchodný zákonník vychádza zo zásady, že prvoradá význam pri určení, na ktorý záväzok sa poskytnuté plnenie započíta, má vôľa dlžníka. Dlžník svojím jednostranným vyhlásením rozhoduje o tejto skutočnosti. Vyhlásenie dlžníka zákon časovo viaže v tom zmysle, že dlžník ho musí urobiť pri plnení. Vyhlásenie dlžníka o započítaní plnenia urobené neskôr nemá význam, lebo pri plnení dôjde k uplatneniu dispozitívneho pravidla obsiahnutého v § 330 Obchodného zákonníka. Toto ustanovenie rozlišuje pravidlá všeobecné pre všetky plnenia (§330 ods. 1) a špeciálne pravidlá pre peňažné plnenie (§ 330 odseky 2, 3 a 4). Žalobca pri žiadnej zo svojich platieb neurčil, že sa má započítavať výlučne na istinu. Teda nie len, že v konaní nebola preukázaná neprijateľnosť, žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem, súčasne je potrebné skonštatovať, že zmluvná podmienka, ktorá je v súlade s platnou právnou úpravou, je platná.

4. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1544167835 zo dňa 11.05.2015 a Stanoviskom Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 24.01.2017.

5. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná zmluvná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

6. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorým mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

7. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

8. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

9. Podľa § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

10. Žalovaná dňa 11.05.2015 uzavrela so žalobcom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1544167835, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 2 870 eura.

11. Právny vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu má spotrebiteľský charakter, preto je v súvislosti s ním nutné aplikovať normy spotrebiteľského práva.

12. Spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou má bezpochyby tzv. formulárový charakter. Ide o vopred pripravenú predtlač žalovanej, do ktorej žalovaná dopisovala len údaje žalobcu. Všetky zmluvné podmienky, okrem výšky poskytnutého úveru, ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah.

13. Spotrebiteľskú zmluvu je preto potrebné podrobiť súdnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok.

14. Zmluva o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1544167835 zo dňa 11.05.2015, obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti [3] Poplatky súvisiace s poskytnutým úverom, v znení:

„S poskytnutým Úverom súvisia nasledovné poplatky:

1. upomienka pri omeškaní splátky: 10,00 eur

2. upomienka pri omeškaní splátky: 25,00 eur.“

14.1 V zmysle tohto ustanovenia sa žalobca mal zaviazat' aj na úhradu poplatkov za upomienky. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky dodávateľa, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, a ktoré si on sám určil pevnou sumou vopred. Výšku poplatkov za upomienky žalovaná žiadnym spôsobom neodôvodnila, a aj preto ich požadovanie od spotrebiteľa odporuje dobrým mravom. Poplatok za upomienky bol zakomponovaný do zmluvných ustanovení na vopred pripravenom tlačive zo strany žalovanej, pričom spotrebiteľ to nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť.

14.2 Čo sa týka tejto zmluvnej podmienky, súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 15CoCsp/23/2020-154 zo dňa 11.02.2021: „Čo sa týka námietky žalovanej ohľadom nesprávneho právneho posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky upravujúcej poplatok za vystavenie upomienky vo výške 25,- eur odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie poukazuje na sankčný charakter výšky tohto poplatku, ktorá zrejme presahuje administratívne náklady banky spojené s vystavením upomienky. Poplatok v takejto výške nemožno považovať za paušalizáciu nákladov spojených s vystavením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ale skôr za zmluvnú pokutu (v zmysle § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka) za omeškanie dlžníka spojené so zasláním upomienky veriteľa.“

14.3 Taktiež súd poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/137/2016 zo dňa 03.10.2016: „Procesný súd zastáva názor, že upomienky v prejednávanej veci majú jednoznačne sankčný charakter (viď ich výšku ako aj rozdielnu cenu za prvú a druhú upomienku hospodárskymi nákladmi na ich zhotovenie nepreukázanú ako aj to, že za poplatok nie je poskytované žiadne plnenie v prospech spotrebiteľa), čo treba považovať za neprípustné.“

15. Zmluva o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1544167835 zo dňa 11.05.2015, obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti [4] Záverečné ustanovenia, bod 4.3, v znení: „Banka a Dlžník/Spoludlžník sa dohodli, že Banka si môže započítat' svoje pohľadávky zo ZoÚ voči pohľadávke Dlžníka/Spoludlžníka z ktoréhokoľvek Účtu alebo vkladu vedeného bankou. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek prevod peňažných prostriedkov, či inak neumožniť Dlžníkovi/Spoludlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek Účte Dlžníka/Spoludlžníka alebo s vkladom

Dlžníka/Spoludlžníka, s čím Dlžník/Spoludlžník podpisom ZoÚ súhlasí. Zmluvné stany sa dohodli, že ako prejav započítania postačuje doručenie výpisu, z ktorého bude zrejмый deň a rozsah započítania.“

15.1 Podľa stanoviska Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR, zo dňa 24.01.2017, ktorá posudzovala zmluvy žalovanej vyplýva, že: „predmetné ustanovenia, ktoré neboli so spotrebiteľom osobitne dojednané, ale sú včlenené do textu zmluvných podmienok, sa hrubým spôsobom odchyľujú v neprospech spotrebiteľa od ustanovenia § 581 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná, rovnako nemožno započítať ani premlčané pohľadávky, ďalej pohľadávky ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako ani pohľadávky z vkladov. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia.

Z predmetných ustanovení VOP vyplýva, že skutočnosť, že banka klienta vôbec neinformuje o vykonanom započítaní, nemá za následok neplatnosť, resp. neúčinnosť vykonaného započítania. Táto zmluvná podmienka je neprijateľnou, pretože v zmysle ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka je započítanie účinné len ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu, teda prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejмый ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke druhého účastníka, ktorý zároveň nesmie odporovať ustanoveniam § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Existuje nebezpečenstvo, že vzhľadom k tejto zmluvnej podmienke sa spotrebiteľ o vykonanom započítaní vôbec nedozvie, čo považujeme za neprípustné.

Vzhľadom k uvedenému tieto zmluvné podmienky, ktoré neboli so spotrebiteľom osobitne dojednané, spôsobujú hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a sú neprijateľné, pretože sa v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka odchyľujú v neprospech spotrebiteľa od ustanovenia § 580 a § 581 Občianskeho zákonníka.“

16. Zmluva o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1544167835 zo dňa 11.05.2015, obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti [4] Záverečné ustanovenia, bod 4.13, v znení: „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“

16.1 Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby spotrebiteľa na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom, pokiaľ ide o započítavanie platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanej postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie platieb sa tak stáva pre spotrebiteľa netransparentné.

16.2 Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

16.3 O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky a priamo vo vzťahu k žalovanej, už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7Csp/7/2018, zo dňa 24.01.2019, ktorý potvrdil Krajský súd v Prešove, sp. zn. 2Co/60/2019, zo dňa 26.08.2019. Z rozsudku Okresného súdu Svidník súd vyberá odsek 45. odôvodnenia: „Uvedené zmluvné ustanovenie poskytlo žalovanej v priamom rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka možnosť započítavať platby žalobkyne aj na iný účel, ako je prioritné splácanie istiny. Táto zmluvná podmienka založila nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s generálnou klauzulou uvedenou v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Podľa § 54 ods.1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná podmienka, ktorej neplatnosť súd vyhlásil, znamenala odchylenie od ustanovenia Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ má oprávnený záujem na prioritnom splácaní istiny, pričom žalovaná uprednostnila vlastné ekonomické záujmy v neprospech spotrebiteľa.“

16.4 To isté sa týka aj rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 16Csp/80/2018, zo dňa 15.11.2018 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/25/2019, zo dňa 27.08.2019, z ktorého súd vyberá:

- odsek 14. odôvodnenia: „Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď vyhovel žalobe v časti o určenie konkrétnej zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o úvere č. 2949446110 z 23.11.2010, v Obchodných podmienkach, článku 5. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a

zabezpečenie - bod 5.6 v presnom znení za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolací súd jednoznačne súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že išlo o vopred pripravený text veriteľa, kedy absentuje vôľa zmluvných strán dohodnúť sa na povinnosti dlžníka platiť platby na iný účel, ako je splatenie istiny úveru. Išlo o podmienku, ktorá nebola individuálne dohodnutá a predstavuje ľubovôľu dodávateľa započítať platby na iný účel ako boli určené, čo jednoznačne spôsobuje nerovnováhu v spotrebiteľských vzťahoch v neprospech spotrebiteľa.“

- odsek 15. odôvodnenia: „Vo vzťahu k vysloveniu neprijateľnej zmluvnej podmienky súdom prvej inštancie odvolací súd ešte uvádza, že v zmysle čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13 nekalá zmluvná podmienka spotrebiteľa nezaväzuje a v tejto súvislosti dokonca nie je potrebné, aby spotrebiteľ túto podmienku vopred napadol. Cieľ, ktorým je posilnenie ochrany spotrebiteľa, totiž nemožno dosiahnuť, pokiaľ by sami spotrebiteľia boli povinní namietat' nekalý charakter zmluvnej podmienky. Účinnú ochranu spotrebiteľa možno zaručiť len v prípade, ak je vnútroštátnemu súdu priznaná možnosť posúdiť ex offio takúto podmienku. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offio nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. Ak takúto podmienku považuje za nekalú, zdrží sa jej uplatnenia, s výnimkou prípadu, keď spotrebiteľ proti tomuto namieta (viď rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 04.06.2009, PANNON GSM, C-243/08, 2009 I-04713).“

17. Z uvedených dôvodov súd považuje predmetné zmluvné podmienky uvedené v časti [3] a v časti [4] v bodoch 4.3 a 4.13 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1544167835 zo dňa 11.05.2015 za neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú absolútne neplatné, a preto žalobe vyhovel.

18. Čo sa týka námietok žalovanej, k tomu je potrebné uviesť nasledovné: Ako už súd uviedol predtým, Spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou má bezpochyby tzv. formulárový charakter. Ide o vopred pripravenú predtlač žalovanej, do ktorej len dopisovala údaje spotrebiteľa. Zo strany žalovanej nebol žalobca nijakým spôsobom upozornený na predmetné neprijateľné zmluvné podmienky. Jeho „zmluvná vôľnosť“ bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah.

19. Dodávateľ konal v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, keď žalobcovi podsunul na podpis takúto Zmluvu, čo súd považoval za nekalú obchodnú prax podľa ust. § 7 zákona o ochrane spotrebiteľa. Konanie dodávateľa predstavuje obchodnú prax, ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa.

20. Spotrebiteľskou zmluvou sa mal žalobca zaviazat' taktiež na úhradu poplatku za upomienky, ako to je uvedené v žalobe. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky dodávateľa, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, pričom on sám si ich určil pevnou sumou vopred. Výšku týchto poplatkov žalovaná žiadnym spôsobom neodôvodnila, najmä ani ich rozdielnu výšku za prvú a druhú upomienku, preto ich požadovanie od spotrebiteľa odporuje dobrým mravom.

21. Z množstva rozhodnutí, určujúcich neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky, súd poukazuje len na najnovšie, z roku 2021, ide napr. o rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 15CoCsp/23/2020, z 11.02.2021; rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22CoCsp/18/2021, z 29.06.2021 a rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18CoCsp/36/2020, z 28.09.2021.

22. Poplatok za upomienky predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, pretože požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. V konkrétnom prípade ide o poplatok za omeškania čo i len 1 centu.

23. V prípade poplatku za upomienky sa jedná o zmluvnú podmienku, ktorá so žalobcom nebola vôbec individuálne dojednaná a navyše spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože od neho požaduje neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením pohľadávky. Poplatok umožňuje získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, keďže žalovaná požaduje paušálne plnenie nad rámec skutočných a účelných výdavkov.

24. Rozhodovacia prax súdov SR zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je ustanovenie, ktoré vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch).

25. Nemožno súhlasiť s názorom žalovanej, že započítanie platieb v poradí na poplatky, úroky a istinu má byť posúdené ako prijateľné, pretože sa vychádza z obchodnoprávneho charakteru Zmluvy o úvere. V prvom rade je potrebné podotknúť, že ide o neprípustnú argumentáciu.

26. V danom prípade ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

27. Na podporu tohto tvrdenia súd dáva do pozornosti platné znenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“

28. Otázka neprijateľnosti zmluvnej podmienky, týkajúcej sa poradia započítavania splátok, už bola opakovane jednotne judikovaná, nielen vo vzťahu k nebankovým subjektom, ale aj vo vzťahu ku všetkým známym kamenným bankám.

29. Vo vzťahu k žalovanej (predošlý názov Poštová banka, a.s.) už bola predmetná zmluvná podmienka určená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/6/2018, z 21.01.2019, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/61/2019, zo 17.09.2019 a rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29Csp/25/2018, z 25.02.2019, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/71/2019, z 20.2.2020.

30. Rovnako vo vzťahu k žalovanej súd poukazuje aj na rozsudky Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/60/2019, z 26.08.2019; sp. zn. 9Co/85/2019, z 21.11.2019; sp. zn. 13Co/156/2019, z 25.02.2020; sp. zn. 19Co/25/2019, z 27.08.2019.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu, pretože mal plný úspech vo veci a uplatnil si ich náhradu. O ich výške súd rozhodne v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Len do uplynutia lehoty na podanie odvolania môže odvolateľ rozšíriť rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda ako aj meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.

233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.